

Mødet den 12. Septbr. 1918.

Fraværende: Brøndum, Mikael Johansen, Olesen, Marthin Petersen, Vald. Petersen og Simonsen.

1. (J. Nr. 365—1918). Meddelelse om Afholdelse af endeligt Regnskabsmøde den 11. og 12. d. M. vedrørende **Dobbeltsporet til Hasselager og 3. Spor til Viby.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 148—1918). Skrivelse fra Statsbanerne om **Opsigelse af Lejemaalet fra 1. December angaaende følgende Ejendomme:**

Fredericiagade Nr. 4 og 6,
Helgolandsgade Nr. 3, 5 og 4,
Dybbølsgade Nr. 3, 4 og 6,
Istedgade Nr. 3, 4 og 6.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 170—1918). Indenrigsministeriets Samtykke til **Fastsættelse af Indtægtsgrænsen for de Skatteydere**, hvem der skal paalignes Tillægsskat i Henhold til Lov Nr. 397, 1916.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 149—1918). Indenrigsministeriets Samtykke til **Erhvervelse af Matr. Nr. 7 c m. fl. af Vejlbj.**

Jakob Jensen ønskede at fremsætte nogle Bemærkninger om denne Sag for lukkede Døre.

Toges til Efterretning.

5. Indenrigsministeriets **Approbation af Købekontrakter** med:

- a. (J. Nr. 384—1918). Skolebestyrerinde Frk. Koch,
- b. (J. Nr. 22¹⁰—1918). Grosserer H. P. Nielsen,
- c. (J. Nr. 11⁵—1918). Bogholder H. Karlby,
- d. (J. Nr. 11²—1918). Bankdirektør C. Andersen,
- e. (J. Nr. 22⁶—1918). Ingeniør Sardemann,
- f. (J. Nr. 22⁷—1918). Direktør J. P. Schmith.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 95—1918). Meddelelse om Ansættelse af Thomas Søren Petersen som **Timelærer ved Marselisborg Skole** fra $\frac{1}{9}$ 1918 at regne.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 276—1918). Meddelelse om **Ansættelse af følgende Lærerinder ved Aarhus Skolevæsen** fra $\frac{1}{9}$ 1918:

1. Frk. J. M. Petersen, Aarhus.
2. » Jutta Jørgensen, do.
3. » G. L. B. Andersen, do.
4. » C. Hanghøj, Nykøbing M.
5. Fru P. Leth Pedersen, Aarhus.
6. Frk. A. Toft Andersen, Viborg.

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 141—1918). Meddelelse fra Amtsskoleraadet om Bevilling af Halvdelen af Udgiften til **Vikar til en Lærerinde** under hendes Sygdom.

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 153—1918). Afgangsliste for **Erhvervsskat for 1918—19**.

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 23³—1918). Meddelelse om **Kødkontrollen** i 1917—18 og for Januar Kvartal 1918.

Toges til Efterretning.

11. (J. Nr. 10⁹—1918). Skrivelse fra **Ligningskommissionen angaaende Valg af et Medlem i Stedet for Lærer Himmer**.

Formanden meddelte, at Afholdelsen af et saadant Valg vilde blive bekendtgjort, og forhaabentlig kunde Grupperne enes om en Kandidat.

Møller bemærkede hertil, at i Henhold til Overenskomsten skulde der vælges en Socialdemokrat, saa der blev rimeligvis kun den samme Kandidat.

Toges til Efterretning.

12. (J. Nr. 381—1918). Andragende fra en Del Borgere om Gennemførelse af **Arkitekt Fritz og Ingeniør Galtens Projekt til Ordning af Forholdene omkring Domkirken.**

Møller erindrede om, hvad der tidligere var udtalt, at ingen af de indkomne Projekter kunde anvendes fuldtud uden Ændringer, og i Henhold til Betingelserne skulde der træffes nærmere Aftale med Forfatterne af det Projekt, som fik 1. Præmie. Dette var sket for lang Tid siden, og Projektet vilde forhaabentlig komme til at foreligge sidst i indeværende Maaned. Taleren haabede, at dette Projekt blev praktisk anvendeligt og økonomisk overkommeligt. Saa snart det forelaa, vilde det blive forelagt i Byraadet til endelig Vedtagelse. Den af Arkitekt Fritz og Ingeniør Galten udstillede Plan havde Bedømmelseskomiteen ikke hæftet sig særligt ved, idet de 3 bedste Projekter var præmierede, og derefter havde man indkøbt 3 andre som de næstbedste. Det var et stort Spørgsmaal, om Underskriverne paa denne Adresse havde sammenlignet dette Projekt med de andre, og maaske de heller ikke alle havde Forudsætninger for at bedømme, om Planen virkelig var anvendelig. Men i Henhold til Aftaler og Betingelser skulde der altsaa forhandles med 1. Præmitagerne, og man kunde derfor ikke nu tage Hensyn til det Projekt,

der var fremkommet fra Arkitekt Fritz og Ingeniør Galten.

Toges til Efterretning.

13. (J. Nr. 182—1918). Indstilling fra Slagtehusudvalget om at anvende et Beløb paa 4500 Kr., der var indkommet ved Salg af Jernbanespor, til **Brolægning langs Salgshallen og Staldene.**

Formanden mente, at det var Forudsætningen, at Beløbet skulde anvendes paa denne Maade.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 361—1918). Indstilling angaaende **Indrettelse af Lokaler for Nævningeretten paa Tinghuset.** — 2. Behandling.

Formanden henviste til Behandlingen i sidste Møde. Budgetudvalget havde undersøgt Sagen og fundet, at da man optog Laan i 1909, var der budgetteret 100000 Kr. hertil. Beløbet var nu steget til 150000 Kr., og Udvalget indstillede altsaa at anvende dette Beløb.

Jakob Jensen mente, man blev nødt til at bevilge Pengene; men det var en meget daarlig Forretning for Kommunen, som kun fik $2\frac{1}{2}$ % af sine Penge. Det var det sædvanlige, naar man havde med Staten at gøre. Foruden de 150000 Kr. var der tidligere kostet ca. 200000 Kr. til det samme Formaal.

P. Petersen svarede hertil, at den Del af Etagen, som var i Brug, havde efter Arkitektens Beregning kun kostet ca. 66000 Kr.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 388—1918). Indstilling fra Belysningsvæsenet vedrørende **Sporvejsselskabets Betaling for Strømforbrug.**

Christensen oplyste, at naar Udvalget var kommet til Byraadet med Sagen, var det, fordi

Byraadet var medbestemmende om Takstforhøjelser. Man havde jo en Kontrakt med Sporvejsselskabet om Betaling for Strøm, og hidtil havde man fulgt denne Pris og undgaaet Takstforhøjelse; men dette havde bevirket en stor Udgift for Byen, som tog Tabet ved Strømmen. I Juli 1917 havde man faaet en ny Overenskomst med Sporvejsselskabet, hvorefter der skulde betales 15 Øre for Strømmen. Derved indvandt man 12000 Kr.; men da Underskudet i Forvejen var paa 28000 Kr., blev der alligevel et reelt Underskud paa 13000 Kr. Nu var Kulpriserne steget med ca. 40 Kr. pr. ton, og Underskudet vilde derfor i Aar blive meget større. Selskabet var gaaet ind paa at betale 18 Øre pr. K.-W., og det hævdede, det var det højeste, man kunde gaa til uden Takstforhøjelse; men denne Pris kunde ikke nær dække Strømprisen. Sporvognskørselen var jo et Gode for samtlige Byens Borgere; men alligevel var det maaske næppe rigtigt, at Byens Borgere i Almindelighed skulde betale dette Underskud, og i hvert Fald ønskede Belysningsvæsenet helst Dækning for dette Beløb enten ved Takstforhøjelse eller paa anden Maade. I samme Forbindelse kunde Taleren oplyse, at der snart vilde fremkomme Forslag om Forhøjelse af Elektricitetspriserne begrundet paa de forhøjede Kulpriser.

M o u s t e n syntes, man burde søge at faa Dækning, saa Byen slap for at tilskyde et saa stort Beløb. Taleren foreslog, at man bemyndigede Udvalget til at forhandle med Sporvejsselskabet derom. Ligeledes fandt Taleren, at den indskrænkede Kørsel om Formiddagen burde ophøre, saa Vognene kørte hvert 5te Minut. Den nuværende Ordning bevirkede mange Ubehageligheder baade for Byens Borgere og for Togpassagererne.

B e c h meddelte, at da Spørgsmaalet om den indskrænkede Kørsel havde været rejst i Bladene, havde Direktøren bedt ham oplyse, at Selskabet helst ønskede at faa 5-Minutters Kørsel ligesom tidligere fra Kl. 7 Morgen; da den nuværende Ordning var til stor Gene for mange, ikke mindst for Skolebørn. Taleren mente, at man burde gøre alt for at bevare 10-Øres Taksten, selv om man ogsaa skulde bære det Underskud, som fulgte med. I København f. Eks. kørte man meget længere Strækninger for 10 Øre. Naar Selskabet var gaaet ind paa at betale et Beløb ud over det kontraktlige, vidnede det om Imødekommenhed og Forstaaelse fra Selskabets Side, og Kommunen burde saa ogsaa bære det eventuelle Underskud, der maatte blive, af Hensyn til de mange, der benyttede Sporvognen.

C h r i s t e n s e n mindede om, at Sporvognskørselen var blevet indskrænket af Hensyn til Brændselet; men dette Forhold var ikke saa meget til Stede nu. Men naar det kostede Kommunen Penge, hver Dag Sporvognen kørte, vilde det jo blive endnu mere, naar Kørselen udvidedes. Kunde man faa en tilfredsstillende Ordning, saa Belysningsvæsenet kunde faa Dækning for Udgiften, havde man intet imod at udvide Kørselen noget. Det var rigtigt, at der ikke var sket nogen Takstforhøjelse i København; men der var sket betydelige Indskrænkninger paa flere Linier, og enkelte var helt nedlagt. Det kunde man jo ikke i Aarhus. Byen kunde næppe være tjent med vedblivende at give et saa stort Tilskud til Kørselen. Hvorvidt Sporvejsselskabet vilde strække sig videre uden Takstforhøjelse, vidste Taleren ikke, men Regnskabet fra i Fjor kunde tyde paa, at Selskabet nok kunde bære lidt mere.

J a k o b J e n s e n mente ogsaa, at Sporvejs-selskabet forrentede sig saa godt, at det uden Skade kunde afholde denne Udgift.

M ø l l e r gjorde opmærksom paa, at Byen jo fik en Del af Selskabets Overskud, sidste Aar f. Eks. 15000 Kr., og det bødede jo noget paa Tabet. Det kunde jo blive nødvendigt at forhøje Taksterne, men det var kedeligt at gaa dertil, da f. Eks. 12 Øre var meget upraktisk at opkræve, og 15 Øre var lidt rigeligt. Taleren var enig med Moustén i, at Udvalget burde forhandle med Selskabet, og maaske de saa kunde mødes paa Halvvejen. Vilde Selskabet strække sig noget videre, burde Kommunen ogsaa, for at de nuværende Takster kunde bibeholdes. Vilde Selskabet ikke gaa videre, maatte der vel en Forhøjelse til.

J a k o b J e n s e n vilde fraraade at gaa til en Takstforhøjelse. Sidste Aar havde Selskabet givet over 8 %, og saa kunde det ogsaa faa Raad til at betale Strømmen til den Pris, der var Tale om. Kommunen fik ganske vist en Del af Overskudet; men Aktionærerne fik først 6 %, og Resten af Overskudet blev saa delt mellem dem og Kommunen. Kommunens Del havde i Fjor andraget 15000 Kr.; men det var en daarlig Forretning at give 35000 Kr. bort for at faa 15000 Kr., og Taleren vilde fraraade Udvalget at gaa ind derpaa.

M ø l l e r svarede hertil, at selv om Selskabet havde Raad dertil, maatte man huske paa, at der jo forelaa en Overenskomst, der var gældende, hvis man ikke kunde naa en anden Overenskomst i Mindelighed, saa her maatte man forhandle sig til rette. Men Kommunen blev vist nødt til enten at tage noget af Tabet eller finde sig i en Takstforhøjelse.

M o u s t e n antog ikke, at Overenskomsten var absolut bindende, da saa mange Kontrakter ikke gjaldt under de nuværende Forhold. I hvert Fald stod der jo i Kontrakten, at hvis man ikke kan blive enige, skal Ministeriet træffe Afgørelsen, og det kunde godt tænkes, at Ministeriet gik med Kommunen.

B r a m m e r fandt det mærkeligt, at en Overenskomst, der var sluttet under ganske andre Forhold, absolut skulde kunne hævdes i disse unormale Tider. Naar Elektricitetsprisen snart skulde forhøjes igen, blev det temmelig lidt, som Sporvejselskabet havde tilbudt. Men maaske der ved Forhandling kunde vindes lidt mere uden Forhøjelse af Taksterne, ellers blev man vist nødt til at tillade Forhøjelsen.

F o r m a n d e n antog, at Sporvejselskabets Bestyrelse var villig til at optage en Forhandling paa Grundlag af de Forhandlinger, der var ført i Dag. Men man maatte ikke glemme, at det tillige var et Aktieselskab, og Bestyrelsen altsaa havde Pligt til at faa saa meget som muligt ud af Forretningen. Det var de ekstraordinære Forhold, der bevirkede, at man ikke med Fordel kunde opretholde Kontrakten. Man maatte altsaa søge en Forhandling og bemyndige Belysningsudvalget dertil.

Det vedtoges at bemyndige Udvalget til yderligere Forhandling med Selskabet paa Grundlag af de i Raadet faldne Udtalelser.

16. (J. Nr. 394—1918). Andragende fra nogle Villaejere ved Strandvejen om **Køb af Skovareal bag deres Ejendomme.**

F o r m a n d e n oplyste, at Skovudvalget havde delt sig i 3 Mindretal, og da de 2 ikke var til

Stede, maatte man helst udsætte Sagen til senere Behandling.

Sagen udsattes.

17. (J. Nr. 376—1918). Henstilling fra Aarhus Lejerforening om, at Byraadet vil tage Beslutning i Henhold til **Huslejelovens § 19 angaaende Fremleje af Beboelseslejligheder.**

J a k o b J e n s e n syntes, det saa underligt ud, at Lejerforeningen først arbejdede for, at der skulde gives den mindst mulige Leje, og derefter ønskede at faa Lov til at benytte andres Ejendomme til at tjene Penge paa.

C h r i s t e n s e n anbefalede at imødekomme Lejerforeningens Ønske og iøvrigt henvise Spørgsmaalet til de 4 bestaaende Nævn. Der var ikke Tale om at skruer Lejlighederne op i Pris, da Huslejenævnet i alle Tilfælde skulde træffe Afgørelse.

M ø l l e r var uenig med Christensen og fandt det uheldigt for Ejerne, som havde lejet deres Lejligheder ud, om de pludselig skulde se ny Lejere rykke ind, som de slet ikke kendte. Lejlighederne kunde ogsaa let blive ødelagt derved. Det var heller ikke rigtigt, at man skulde have Lov til at dele en Butik, som i Forvejen var lejet ud. Man kunde godt være venlig mod Lejerforeningen, men der var ogsaa Grundejere at tage Hensyn til. Hverken Ejer eller Lejer var tjent med at faa ny Lejere ind. Det var vel Meningen, at Lejeren skulde have Fortjenesten ved Fremleje, og Ejeren Tabet. Taleren vilde fraraade, at man gav Huslejenævnene en saadan Bemyndigelse.

N. J o h. L a u r s e n bemærkede, at man skulde hverken være venlig mod den ene eller den anden, men træffe det rette. Det saa underligt ud, at en Ejer slet ikke skulde spørges, før der kom Folk ind i hans Hus, som maaske slet ikke pas-

sede der, men som kunde volde ham betydeligt Tab ogsaa paa andre Lejligheder end selve dem, der blev delt. Man burde derfor være forsigtig med at etablere denne Indretning, og Lejerforeningen havde næppe tænkt Sagen rigtig igennem.

S. P e t e r s e n kunde ikke indse, det var saa slemt at give Ret til Fremleje paa den Maade. Man maatte huske paa, der var stor Mangel paa Lejligheder, og en Del af en Lejlighed vilde dog blive bedre end f. Eks. Skolerne. Taleren fandt det heller ikke saa forfærdeligt for de ærede Grundejere, om 2 Familier kom til at bo sammen; det vilde give lidt mere Slid paa Trapperne, men Grundejerne burde ogsaa bære deres Byrder under de vanskelige Forhold. Taleren vilde derfor henstille, at man fulgte Lovens Paragraf. Dernæst vilde Taleren gøre opmærksom paa, at der fandtes mange ledige Lejligheder rundt omkring i Byen. Deres Ejere burde have Paalæg om at leje dem ud, og hvis de ikke gjorde det f. Eks. inden en Maaned, maatte Kommunen overtage dem til Fremleje.

N. J o h. L a u r s e n kunde slutte sig til S. Petersens Udtalelser om de ledige Lejligheder; men med Hensyn til det første Spørgsmaal burde man være varsom. Der blev sagt, at der kunde ikke ske større Skade ved, at 2 Familier boede sammen. Men det kom an paa, hvad det var for Familier; for en Lejlighed kunde blive omtrent ødelagt i Løbet af meget kort Tid, og Kommunen kom maaske til at gøre smertelige Erfaringer i den Retning.

P. P e t e r s e n sluttede sig til Laursen angaaende Spørgsmaalet om Fremleje. Hvad de ledige Lejligheder angik, burde Byraadet benytte sig af sin Ret til at faa dette Forhold undersøgt.

C h r i s t e n s e n fandt ikke, der var noget at sige til, at Lejerforeningen søgte at udnytte den Lov, der var givet i Rigsdagen. Laursen havde jo selv været med til at vedtage Loven, og saa maatte den vel være saa vel overvejet, at den ikke skulde overvejes, naar den skulde til at bruges i Praksis. Hvad Lejeindtægten angik, kunde Huslejenævnene nok ordne dette Spørgsmaal saa retfærdigt som muligt. Man kunde jo ikke forhindre at leje enkelte Værelser ud, og det gjorde vel ikke stor Forskel, om det blev til en mindre Familie. De fleste havde næppe mere Lejlighed, end de havde Brug for, og saa var der ikke meget at risikere derved.

S. P e t e r s e n ønskede, at man allerede i Dag kunde have taget Stilling til Spørgsmaalet om de ledige Lejligheder. Taleren vidste bestemt, at der i Domsognet fandtes 4—5 ledige Lejligheder, og saadanne fandtes sikkert ogsaa andre Steder i Byen. Det var uheldigt, da man stadig manglede Lejligheder. Hvad Lejerforeningens Ønske angik, kunde man næppe sige nej til et saa beskedent Krav. For ikke længe siden havde Byraadet endog udsat Præmie for Fremleje af Lejligheder, og dengang maa man jo have ment, det var en god Sag. Derfor saa det mærkeligt ud nu at stille sig imod; det smagte for meget af Grundejerinteresser.

J a k o b J e n s e n hævdede, at der var stor Forskel mellem disse to Ting, idet det tidligere skulde ske efter venlig Overenskomst. Taleren kendte flere Tilfælde, hvor der var kommet Familier ind, som en Vært var daarlig tjent med; men de var ikke til at faa ud igen. Dette kunde i stor Udstrækning blive Tilfældet ved denne Lov. Det var vist ikke afgjort, at Lovgiverne altid var klar over Rækkevidden af Lovene.

N. J o h. L a u r s e n gjorde opmærksom paa, at Loven ikke var en Befaling fra Rigsdagen, men en Ting, som skulde overvejes af Kommunalbestyrelserne, der havde at træffe Bestemmelse. Der var meget stor Forskel mellem Præmiesystemet og det, der paatænktes her. Det glædede Taleren, at Jakob Jensen og han for en Gangs Skyld var enige, saa var de sikkert paa rette Vej begge to.

M o u s t e n antog ikke, der var nogen Fare ved at overdrage det til Huslejenævnet; der var jo Repræsentanter for baade Ejere og Lejere.

F o r m a n d e n bemærkede, at der skal skønnes over hvert enkelt Tilfælde, ogsaa over, hvem der eventuelt skulde leje. Med Hensyn til § 18 kunde man jo nok tage Beslutning desangaaende; men vedkommende Udvalg kunde jo ogsaa træffe de forberedende Foranstaltninger og undersøge, hvilke Lejligheder der stod tomme, saa kunde man hurtig tage Beslutning.

P. P e t e r s e n fandt det haardt nok, at Udvalget skulde undersøge dette; det burde snarere være Politiet.

F o r m a n d e n havde tænkt sig, at Udvalget tildels var klar over, hvor de ledige Lejligheder fandtes. Hvorvidt Politiet vilde paatage sig det, kunde jo nærmere oplyses, naar Udvalget fik Bemyndigelse til at foretage det fornødne.

J a k o b J e n s e n fandt ogsaa, at man burde give Udvalget en saadan Bemyndigelse, saa kunde dette ordne Sagen, som det syntes. Det burde ikke tillades, at Lejligheder stod tomme.

C h r i s t e n s e n antog, det var tilstrækkeligt, hvis man averterede, at ledige Lejligheder skulde anmeldes.

Forslaget forkastedes.

Udvalget for Bygninger og Inventar bemyndiges til at træffe de i Huslejelovens § 18¹ om-
meldte Foranstaltninger til Udleje af ledigstaaende
Lejligheder.

18. (J. Nr. 372—1918). Andragende fra Samvirkende
Idrætsklubber om, at Byraadet vil udsætte en **Ud-
fordringspokal i Tikamp.**

Udvalget indstillede, at man ligesom tidligere
bevilgede 100 Kr.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 3², 3³ og 3⁵—1918). Overskridelser i **Enke-
børnsunderstøttelsens, Alderdomsunderstøttel-
sens og Marselisborg Hospitals Regnskaber.** —
2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

20. (J. Nr. 3⁴ og 3⁶—1918). Overskridelser i **Skole-
væsenets og Kommunehospitalets Regnskaber.** —
1. Behandling.

Overgik til 2. Behandling.

21. (J. Nr. 10²—1918). **Valg af Medlemmer til Hus-
lejenævnene i Henhold til den nye Huslejelov.**

F o r m a n d e n udtalte, at Valget ikke kunde
afholdes nu, da man først maatte høre Grund-
ejer- og Lejerorganisationernes Mening om, hvem
der skulde vælges. Men Sagen var sat paa Dags-
ordenen for at varsko Medlemmerne om, at et
saadant Valg skulde finde Sted. De Huslejenævn,
som fremkom ved dette Valg, skulde sikkert træde
i Funktion straks, da Loven gjaldt fra 1. August
1918.

Sagen udsattes.

22. (J. Nr. 311—1918). Andragende fra de kommu-
nale Funktionærforeninger om en **Ændring af
Pensionsreglementet** for saa vidt angaar Enke-
pensioneringen.

Formanden oplyste, at Forslaget angik ikke alene Enkepensionen, men ogsaa forskellige andre Forhold. Foreningerne havde holdt sig til den bestaaende Form, men de forskellige Punkter var stærkt præget i Funktionærernes Favør. Ansøgerne havde næppe tænkt over de Konsekvenser, som Forslaget vilde medføre. Der var f. Eks. en Bestemmelse om, at man kunde forlange sin Afsked med fuld Pension i 55 Aars Alderen. Bogholderikontoret havde oplyst, at man kunde komme til at give Enkepensioner paa op til 4000 Kr., hvis man skulde følge Forslaget; men den højeste Pension, som her i Landet i Øjeblikket gaves til en Statsembedsmands Enke, var 1200 Kr. Der kunde maaske være Grund til at foretage enkelte Ændringer, men saa vidt gaaende Krav kunde ikke imødekommes. Kasse- og Regnskabsudvalget havde indstillet at svare, at man for Tiden og paa det af Foreningerne angivne Grundlag ikke finder Anledning til at foretage en Revision af Pensionsreglementet.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 11²—1918). **Købekontrakt** med Kalkværksejer A. Andersen angaaende en Byggegrund.

Godkendtes.

24. (J. Nr. 11⁸—1918). **Købekontrakt** med Rangermester W. P. Jensen angaaende en Byggegrund.

Godkendtes.

25. (J. Nr. 2⁸²—1918). Andragende om **Dispensation fra Regulativet for Baderum** i Villaen paa Hjørnet af Holmevej og Heisesvej.

Bevilgedes.

26. (J. Nr. 2⁸³—1918). Andragende om **Dispensation fra W. C. Regulativet** for Fr. Alle Nr. 99.

Bevilgedes.

27. (J. Nr. 2⁸⁰—1918). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6 og fra Bygningsvedtægtens §§ 12 og 19** for Havnegade Nr. 38.
Anbefaledes.
28. (J. Nr. 2⁸¹—1918). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens § 19** for Odensegade Nr. 3.
Anbefaledes.
29. (J. Nr. 1²¹—1918). Andragende om Tilladelse til **Sammenlægning** af Matr. Nr. 1546 c og 1546 f af Bygrundene.
Anbefaledes.
30. (J. Nr. 1²³—1918). Andragende om Tilladelse til **Sammenlægning** af Matr. Nr. 523 f, 525 e og 525 ag af Bygrundene.
Anbefaledes.
31. (J. Nr. 392—1918). Indstilling om **Bevilling af 200000 Kr. til Opførelse af Barakker.**

P. Petersen beklagede, at Udvalget var nødt til at komme med Forslag herom, men man saa ingen anden Udvej. Der var til Bygningsinspektørens Kontor anmeldt 130 husvilde Familier foruden 43 af de i Statsbanerne opsagte Ejendomme og 16 i Skolerne, ialt 189 Familier. Efter tidligere Erfaringer regnede man med, at henved Halvdelen selv skaffede sig Lejlighed, og der skulde da skaffes ca. 80 Lejligheder. Forslaget gik ud paa at bygge 2 à 3 Baraketablissementer med 72 2-Værelsers Lejligheder. Sidste Gang var $\frac{1}{3}$ 1-Værelsers Lejligheder, men da det næsten altid var Familier med Børn, som skulde bo i Lejlighederne, havde Udvalget ment, at det baade i hygiejnisk og moralsk Henseende var bedst med 2-Værelsers Lejligheder, selv om det blev noget dyrere. Udvalget ønskede gerne Bevillingen straks for at kunne begynde med Forarbejderne og saa

snart som muligt faa anvist Grunde, da der jo ikke var længe til Flyttedag.

Formanden antog, man maatte indhente en Erklæring fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, men ellers kunde man vel nok give Udvalget Bemyndigelse til at varetage det fornødne.

Jakob Jensen foreslog at give Udvalget denne Bemyndigelse og saa betragte Sagen som afgjort, hvis de 2 Udvalg var enige om Pladsen. Saa behøvede Sagen ikke at vente til næste Møde.

Formanden bemærkede, at der jo ogsaa skulde forhandles med Budgetudvalget.

Christensen henstillede, at man lagde Barakkerne paa et Sted, hvor der i Forvejen var Ledninger og nogenlunde Veje.

Jakob Jensen fandt dette meget godt; men man kunde jo ikke lægge Barakkerne paa de Bygningskarreer, hvor man snart skulde i Gang med at bygge.

S. Petersen kunde tænke sig at bygge Barakkerne ved Silkeborg Landevej, hvor der fandtes Vand og Gas. Paa Marselisborg Mark var der næsten ikke til at komme om Vinteren.

Indstillingen vedtoges saaledes, at det overdrages til Udvalget for Bygninger og Inventar i Forbindelse med Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse at bestemme Beliggenheden. Spørgsmaalet om Udgiftens Afholdelse henvises til Budgetudvalget.
